VERSENY,

amelynek győztese a lakosság lesz

A kereskedelmi vállalatok kongresszusi felajánlásairól

Az üzemek munkavállalásaihoz hasonlóan az áruk eladói, a kereskedők is részt akarnak venni a kongresszusi felajánlásban.

Az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat dolgozói szakszervezeti gyülésen közösen beszélték meg a kongresszusi munkaverseny feltételeit.

A versenyfeladatokat is közösen állapították meg. Fő feladatuk az áruforgalmi, értékesítési terv teljesítése, helyesebben túlteljesítése. Itt figyelembe veszik az egy főre eső forgalmat. A költségeket a minimálisra csökkentik. Így például elhatározták, hogy a villamosenergia fogyasztását tíz százalékkal, a telefonköltségeket is ugyancsak tíz százalékkal csökkentik. Ezenkívül az áruromlás, a törés csökkentése is szerepel a versenyelőírásban.

Az üzletek dolgozói versenyre hívták egymást. A bíráló bizottság itt a vásárlóközönség lesz.

Ezek a versenypontok ugyanis nagyon lemérhetők. Így például a 36-os Kígyó utcai és a 40-es Széchenyi téri húsáruda dolgozói versenyeznek. A vásárlók döntik el, hogy melyik üzletben kedvesebb, előzékenyebb a kiszolgáló, melyik üzlet biztosít nagyobb választékot.

A kereskedelmi dolgozók kongresszusi versenyében a vásárlók lesznek a győztesek. Mindig, de az elkövetkező időben különösen

nagy gondot fordítanak a lakosság igényeinek kielégítésére.

Az árudavezetők és az eladók szoros kapcsolatot tartanak a vásárlókkal, tájékozódnak tőlük és igyekeznek már jóelőre felkészülni az idényekre, az igények maximális kielégítésére. A minőségre is nagyobb gondot fordítanak.

Az áruk átvételénél figyelmesebbek lesznek,

s csak azokat az árukat veszik át, melyeket megrendeltek, amire szükség van és amelynek minősége is kifogástalan.

A lakosság igényeinek kielégítése érdekében a nagyobb üzletekben megszervezték a házhoz szállítást. A vevők kérésére — nagyobb vásárlás esetén — díjmentesen hazaszállítják az árut.

A kongresszus tiszteletére a szakmai továbbképző tanfolyamokon túl nyelvoktatásban vesznek részt az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat dolgozói.

A várható idegenforgalom ezt követelményként írja elő a kereskedelmi dolgozóknak.

A Kiskereskedelmi Vállalat dolgozói már év eleje óta munkaversenyben állnak.

A »Kiváló dolgozó« kitüntetésért indított a vállalat szakszervezeti bizottsága féléves, illetve éves munkaversenyt.

A Kiskereskedelmi Vállalatnál már eredményről számolhatunk be. Első negyedéves tervüket 109,8 százalékra teljesítették. A műszaki boltok közül legszebb eredményt a Lenin körúti 32-es Műszaki áruda érte el 182,2 százalékos tervteljesítésével. Itt kell megemlítenünk, hogy ezt a jóforgalmú üzletet helyezik el a Mérey utcai új üzletházba. A kisáruházak között a 8-as, rókusi áruda vezet, 120,2 százalékos tervteljesítésével. A Bartók Béla téri 3-as számú festéküzlet teljesítése is említésre méltó: 123,2 százalék. A Lenin körúti 40-es számú Kultúrcikk üzlet dolgozói 146,6 százalékot értek el.

A vállalat eddig elért eredményeit ezen a héten szakonként, termelési értekezleten beszélik meg,

s a kongresszus tiszteletére még szebb, még nagyobb számokat akarnak elérni. Már eddig is sok dolgozó jelentette be írásban a versenyben való részvételét. Napról napra nő a versenyben résztvevők száma. Az eddigi eredmények bizonyítják, hogy a Kiskereskedelmi Vállalat lelkes dolgozói közül az év első felében és év végén sokan kapják meg a büszke kitüntetést: a »Kiváló dolgozó« címet.

A Ruházati Bolt valamennyi dolgozója részt vesz a pártkongresszus tiszteletére indított munkaversenyben.

A feltételek itt is azonosak a másik két kereskedelmi vállalatéval. Havonként értékelik majd az eredményeket. Május 1-én hozzák nyilvánosságra a munkaverseny első hónapjának eredményeit.

Megállják helyüket a termelőmunkában

Mégsem foglalkoznak szívesen a fiatalkorúakkal több szegedi üzemben

Pártunk, kormányunk szívén viseli, egyengeti a fiatalok boldogulásának útját. Ezt bizonyítja egyebek között az a múlt évben kiadott kormányrendelet is, amely lehetőséget nyújt a tanulmányaikat már befejezett, de még kiskorú 14—16 évesek félműszakos foglalkoztatására.

E kormányrendelet megjelenésekor nagy visszhangra talált Szegeden is. A kormány felhívására egymás után jelentkeztek a szegedi üzemek vezetői, hogy lehetőségeikhez képest, bizonyos számú fiatalkorú félműszakos foglalkoztatását vállalják.

Mi történt a rendelet megjelenése óta?

A választ Szeged megyei jogú városi tanács munkaügyi osztályától kaptuk meg:

— Örömmel tapasztaltuk, hogy rövid idő alatt mintegy 412 fiatalkorút sikerült a kormány felhívása, rendelete alapján a szegedi üzemekben elhelyezni, — mondották. Elsők között kért félműszakos foglalkoztatásra 14—16 éveseket a Szegedi Kenderfonógyár. Méghozzá nem is kisebb létszámot, mint 50 fiatal munkába állítását vállalták. A Szalámigyár 66 fiatalt kért, az Ujszegedi Kender- és Lenszövő Vállalathoz 22 fiatal került, a Dekorációs Vállalat pedig 14 főt kért. Ezenkívül bejelentették igényüket fiatalkorú munkavállalókra az SZTK központtól, kórházaktól, az Orvosi Egyetemtől, valamint a kereskedelmi vállalatoktól is.

A nagykorúsítás és elbocsátás

— Sajnos azonban az üzemek nagy részében leépítették, elbocsátották a fiatalkorúakat, — tudtuk meg ezt is a munkaügyi osztályon. — Egy részüket azzal az indokkal, hogy nagykorúak lettek, másrészüket pedig azzal, hogy nem tudják mire használni őket. Különösen a lányok közül küldtek el sokat. Az Orvostudományi Egyetemnél, ahol sok fiatal helyezkedett el a rendelet megjelenésekor, szintén szomorú tapasztalatunk van. Ha a fiatalkorúak betöltik 16. életévüket, egyszerűen elküldik őket. Pedig a kormányrendelet intézkedik arról, hogy nagykorúsítva egész műszakba állíthatók. Próbáltunk is érdekükben beszélni az Orvostudományi Egyetemmel, de először arra hivatkoztak, hogy az egészségügyi miniszter rendelete akadályozza őket ebben, amikor pedig bebizonyítottuk, hogy a kormányrendelet ebben az esetben hatályon kívül helyezi az egészségügyi miniszter rendeletét, akkor meg arra hivatkoztak, nem tudják őket mire használni. Valójában pedig az az igazság, hogy azért küldik el, amikor nagykorúak lesznek, mert akkor már nem lehet őket küldöncnek használni, parancsolgatni, ide-oda küldözgetni.

Jóleső, hogy vannak olyan helyek, ahol megmaradtak a fiatalok és ahol lelkiismeretesen foglalkoznak velük. Ilyen a Szegedi Kenderfonógyár és az Ujszegedi Kender- és Lenszövő Vállalat.

A Szegedi Kenderfonógyárban a gyár igazgatójától, Nagygyörgy Mária elvtársnőtől érdeklődtünk ezek alapján, hogy megállják-e helyüket a fiatalkorúak a termelőmunkában.

— A kormány felhívása után először 25 fiatal foglalkoztatását vállaltuk. De mivel felismertük, hogy ezekből a fiatalokból ki tudjuk majd választani a jó utánpótlást, béralapot kértünk és miután ezt megkaptuk, újabb 25 fiatalt, tehát összesen 50-et vettünk fel üzemünkbe félműszakos foglalkoztatásra. Nyugodtan mondhatom, nem csalódtunk a fiatalokban. A mi üzemünkből nem is kerül ki egyetlen egy sem. Ma is itt van mind az 50. Közülük sokan nagykorúak lettek és így ma már egész műszakban dolgoznak, méghozzá nagyon ügyesen, lelkiismeretesen.

És mit mondanak a fiatalkorúak?

— Valamennyien nagyon jól érezzük magunkat az üzemben. Olyan szeretettel foglalkoztak velünk az idősebb szakmunkások, hogy úgy éreztük, második otthonra leltünk — magyarázta Kardos Klára, aki egy hónapja kapta meg a nagykorúsítást, s ma már 1100—1200 forintot visz haza havonta. — A gyakorlati tanításon kívül elméleti szakmai oktatást is kapunk az üzemben, ezenkívül szinte valamennyien KISZ-tagok lettünk. Biztosított az üzemben fejlődésünk, továbbtanulásunk és szórakozásunk egyaránt.

— Annyira törődnek velünk, hogy még külön üzemlátogatásokat, érdekes kirándulásokat is szerveznek részünkre — kapcsolódott a beszélgetésbe Tüsér Klára. — Felelősünk éppen most készítette el a tervet, amely szerint a szegedi nagyobb üzemek után ellátogatunk a napokban a Hódmezővásárhelyi Harisnyagyárba és a Majolikagyárba. Sőt, ha sikerül, a nyáron elmegyünk a fővárosba is, megnézünk néhány nagy textilüzemet és Budapest nevezetességeit.

A szülői vélemény

Hogy milyen hasznos ez a foglalkozás mindkét részről, arról beszéljen most egy szülő. Rózsa Jánosnénak két 16 éves ikerlánya dolgozik félműszakban az üzemben.

— Az én kislányaim még nem nagykorúak, ezért csak félműszakban dolgoznak, de így is nagyon sokat jelent az a 900 Ft, amit ketten hoznak haza hónap végén — mondotta Rózsáné. Sokat jelent ez a pénz, hiszen özvegyasszony vagyok, négy gyereket neveltem fel egyedül. De az anyagi segítségen kívül is nagyon sokat jelent, hogy a fiatalkorúak megismerkedhetnek a termelőmunkával és megtanulják, hogyan kell becsülni a pénzt, amiért megdolgoznak. Ezért én is nagyon jónak találom a kormányunknak ezt a rendelkezését.

A Szegedi Kenderfonógyár példája elevenen bizonyítja, hogy használhatók a fiatalkorúak a munkában. Csak ahogy ők mondták — egy kis szív, türelem kell hozzájuk. S azt hisszük, ezt a türelmet olyan eredmény kísérné a többi üzemekben is, hogy nem éreznék nyűgnek a fiatalkorúak foglalkoztatását, hanem szívesen látnák, sőt kérnék őket a városi tanács munkaügyi osztályától. Még most sem késő, még nem fejeződött be az iskolai tanév!

(Horuczíné)

Az ország közvéleménye lelkesedéssel fogadta a Szegedi Szabadtéri Játékok felújításának gondolatát

A SZEGEDI »KÜRTŐSÖK« szava ma már az egész országban visszhangzik. Budapesten és Debrecenben, Kiskunhalason és Baján, Ózdon és Nagykanizsán, egyszóval mindenütt magára hívja a figyelmet Kopasz Márta szegedi grafikusművész plakátja: »Hívja és várja Szeged«. A propaganda tehát »teljes gőzzel« megkezdődött és nem túlzás azt mondani, hogy a Szegedi Szabadtéri Játékok felújításának eszméje hamar ismertté vált a hazai köztudatban. A munka külföldön is halad, de maradjunk talán ezúttal a magyar közönség érdeklődésénél és a játékok felújításának hazai visszhangjánál.

Magyarországon egyedül Szegeden teremtődött a szó igaz értelmében vett szabadtéri kultusz, ezért, ha nagyszabású és komoly hatású, rangos szabadtéri játékokra gondolnak az emberek, azt ehhez a városhoz kötik. Százezrek emlékeznek még a 20 év előtti nagyszerű élményekre, s ezek az emberek ma is élő propagandistái a hagyomány újszellemű életrekeltésének. Ezért is van az, hogy olyan osztatlan lelkesedéssel üdvözlik a kezdeményezést országszerte, s különösen a fővárosban, ahol ennek nagyon gyorsan híre ment. Az utóbbi — azaz Budapestnek az ügy iránti lelkesedése — nemcsak hivatalos fórumoktól tapasztalható, hanem ma már gondjaiba vette ezt a hatalmas szegedi tervet a sajtó, a rádió, az egész művésztársadalom, a kultúra minden munkása és a szórakozni, művelődni szerető egyszerű állampolgár is. Az érdeklődés érthető és természetes, hiszen az idei kulturális szezon legnagyobb, leggazdagabb élményeket ígérő művészi vállalkozása lesz a szegedi program, s nem egy város ügye, hanem országos ügy. Sikere érdekében ma már szegedi és fővárosi társadalmi és állami testületek és művészek fognak össze.

EZEKET a tapasztalatokat munkatársunk azon a sajtótájékoztatón szerezte, melyet a fővárosi és a külföldi sajtó képviselőinek informálására a szegedi városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke rendezett Budapesten. Körülbelül száz hazai és külföldi újságíró hallgatta végig figyelemmel Biczó György és Vaszy Viktor tájékoztatóját, hogy ezek alapján az egész ország és egész Európa tudtára hozhassák majd a szegedi vállalkozás nagyszerűségét és annak érdekes részleteit. A sajtó munkásainak élénk érdeklődéséből az is kitűnt, hogy az újságírók sem szegedi, azaz »vidéki« vállalkozásnak tekintik a szabadtéri játékokat, hanem olyan ünnepi kulturális alkalomnak, amelyen országunk színházkultúrájáról nemzetközi közönség előtt adhatunk számot és új barátokat szerezhetünk nemzeti kultúránknak.

Hogy mennyire óhajtják Budapesten is és az egész országban is a felújítás sikerét, annak érzékeltetésére elmondhatjuk, hogy számos olyan kérdést intéztek Szeged jelenlévő képviselőihez, amelyek mind-mind arra vonatkoztak: megvan-e, meglesz-e minden feltételünk ahhoz, hogy a Szegedi Szabadtéri Játékok magas művészi színvonala biztosított legyen és a technikai nehézségeket is — ellátás, elszállásolás, utazás stb. — megoldjuk.

Sokan sürgették a jegyárusítás megkezdését, a nézőközönség szervezését és általában a praktikus, gyakorlati propagandamunkát.

A szegedi kezdeményezés ilyen országos elbírálását és fogadtatását természetesen az is indokolja, hogy a játékok idején számos budapesti énekes, színész, rendező és díszlettervező járul majd hozzá a sikerhez. Emellett az országos sajtó is felajánlotta legjobb indulatú, rendszeres támogatását, amely nélkül a 60 ezer vendég szegedi látogatásának megszervezése lehetetlen volna. A napokban számos fővárosi lap közölt részletes cikket a játékok előkészületeiről, programjáról és a város lázas készülődéséről, a rádióban pedig elhangzottak, illetve elhangzanak Szeged vezető embereinek nyilatkozatai.

SZEGED a szabadtéri játékokkal ismét magára hívta az ország és a szomszédos államok figyelmét. Most már úgy kell dolgoznunk és készülődnünk itthon is, hogy hosszú ideig Európa kirakatában leszünk.

Szeged városa

Bálint Sándor új könyvének köszöntése

Egy helyhez, legyen az kis falucska, vagy nagy város, egyforma szeretettel ragaszkodhat az ember. Különösen akkor, ha felejthetetlen gyermekkori élményeink színtere ez. Hát még ha életünk java részét, vagy éppen az egészet itt töltjük el. Az évek hosszú során eggyéválunk lassan az ismerős utcákkal, a megszokott környezettel, s formálisan beleolvadunk a táj, a város testébe. Így aztán nem csoda, ha egy idő múlva úgy járunk-kelünk a kedves, öreg vidéki házak között, vagy andalogva sétálgatunk a szelíden kanyargó folyóparton — mint valami mozgó, kétlábon járó helybeli műemlék. S közben jobbra-balra nézegetve, ezerszer végigsimogatva tekintetünkkel a város szívünkhöz nőtt jellegzetességeit, szétáramlik bensőnkben egy jóleső érzés, melyhez hasonlót csak anyánk kelt fel bennünk. Mi volna ez más, mint a nép és a költők által annyiszor megénekelt egyik legnagyszerűbb emberi megnyilatkozás: a szülőföld szent szeretete.

S mennyivel inkább megnövekszik bennünk tartózkodási helyünk iránti nemes ragaszkodásunk, ha nemcsak ösztönszerűen, érzelmünkkel, de tudatosan, értelmünkkel is szeretjük városunkat. Ehhez viszont az szükséges, hogy mindjobban megismerjük emlékekben bővelkedő múltját, elődeink itteni életét, küzdelmeit és azokat az értékeket, melyek végső soron a várost ősivé, történelmivé teszik. A mi Tisza partján fekvő Szegedünk évszázados históriájával, táji és városképi szépségeivel, lakosságának gazdasági és kulturális életrajzával Bálint Sándor most megjelent kitűnő könyve, a művészi kiállítású »Szeged városa« foglalkozik. A szerző fiúi szeretettel és nagy tudással ad e helyről mindnyájunk számára hivatott tollból fakadó gazdag felvilágosítást. Évtizedekre nyúló kutatómunkájának e könyvbe foglalt eredményeként nemcsak előttünk, »beszülöttek« előtt tárta fel a Tisza—Maros-szög városának általunk sem eléggé ismert szépségeit; de országos viszonylatban is méltó helyre állította Szeged alig ismert művészettörténeti jelentőségét, körvonalazva e Tisza-parti város kulturális hivatását a magyar Alföld déli térségében.

Íme örömmel és megbecsüléssel köszönthetjük — az előszó méltató szavaival — Szeged városképi fejlődésének, továbbá képzőművészeti, főleg pedig építészeti múltjának és sorsának első folyamatos, összefoglaló tárgyalását nyújtó, gazdagon illusztrált könyvet, melyből kiderül, hogy egy alföldi magyar város, történelmi megpróbáltatásai mellett is milyen komoly, sokszor egyenesen országos színvonalú erőfeszítéseket tett művészeti kultúrájának érdekében. E rendkívül értékes, szép könyv, mely bennünket, itt élő szegedieket a szülőföldhöz való ragaszkodás magasztos érzésére sarkall — valóban méltó a művelt magyarság különös figyelmére, szeretetére. S legyen most is a költőé az utolsó szó, melyből a szocialista jövőbe hajló mai szabad Szeged képe tükröződik:

Megállok felhős tavaszég alatt
S míg megy a víz és az idő szalad,

Érzem, hogy az öreg Tisza felett
Az örök élet csillaga remeg.

Szelesi Zoltán

Sokfelé szállít facsemetét és dísznövényt az újszegedi Haladás Tsz

Az újszegedi Haladás Termelőszövetkezet tagjai a múlt években összesen 46 katasztrális holdon létesítettek gyümölcsfacsemete-nevelő kertészetet. Kilenc holdnyi terület idei termését az állami vállalatoknak adják el, a többi kitermelésre kerülő kisfákat pedig az ország különböző részein közvetlenül, saját lerakataik útján hozzák forgalomba. A tervek szerint

az idén értékesítésre kerülő gyümölcsfacsemeték száma eléri a 100 ezer darabot,

ugyanakkor a különböző városok, falvak parkjainak díszítésére és a magánkertek csinosítására mintegy 40 ezer darab díszfacserjét is szállítanak.

A csemetékből származó együttes bevétel meghaladja a kétmillió forintot.

Itt már arra a bevételre is számítanak, melyet az egyéniek által utóbb bevitt faiskolák adnak.

Újszeged hagyományos tájtermelésének megfelelően fellendítik itt most a szántóföldi rózsatermesztést is. Bár egyelőre csupán 8—10 katasztrális holdon foglalkoznak ezzel. Ugyanakkor a szokásos üvegházi virágok mellett cserepes rózsahajtatással is foglalkoznak.

Idén kétezer darab üvegházakban hajtatott cserepes rózsát értékesítenek.